

Ekerö 18 februari

2017

Nyhetsbrev nr. 1 2017 från KMCH Support Group

Hej, Tashi Delek och Namaste

I detta nyhetsbrev, ingår en **kallelse till Årsmöte i KMCH SG**, ni kan läsa några reflexioner över året som gått, om vårt besök i barnens skola när vi var i Humla i höstas samt lära oss en del om gästarbetet betydelse för Nepals ekonomi inom ramen för Antons KMCH-skola. Vi informerar även om några kommande aktiviteter. Läs, lär och förundras.

KALLELSE TILL

Årsmöte i KMCH Support Group på Ekebyhov Slott lördagen den 25 mars kl. 14 00.

Årsmötet i hålls som vanligt kl. 14 00 i Hembygdsrummet på Ekebyhovs Slott på Ekerö. Mötet kommer att behandla sedvanliga punkter inklusive information om KMCHs aktuella och kommande verksamhet. Årsrapporten för 2016 kommer att kunna läsas på hemsidan cirka en vecka före mötet.

Hjärtligt välkomna.

Kaffe och kaka kan med fördel njutas både före och efter årsmötet. Serveringen på slottet är öppen mellan kl. 12 och 16. Den konstintresserade kan även titta på konst.

Några reflexioner över året som gått

Vi har inte några nyheter från skolhemmet nu. Barnen är hemma hos sina föräldrar eller släktingar och leker förhoppningsvis i den myckna snö som fallit där i vinter. Förra året var vintern snöfattig och våren torr. Detta var kanske en bidragande orsak till våra vattenproblem under sensommaren. Mycket snö i år är ett gott tecken. Nu får vi hoppas på en normalregnig vår.

Båda dessa bilder är från tidigare år. De visar byn Yangar

och barn som leker vid skolhemmet.

I vår är det tio år sedan både KMCH Nepal och KMCH Support Group bildades. Dessa tio år har gått fort med mycket arbete både i Nepal och här i Sverige. De två ungdomar som gick ut skolan förra året hade varit med KMCH sedan starten i Kathmandu. Båda studerar nu, som bekant, vidare i Kathmandu och återvänder efter utbildningen förhoppningsvis till Humla. Detta är ett "kretslopp" som vi kan hoppas på inte bara kan komma att gälla för dessa två utan för flera av de ungdomar från KMCH som nu successivt kommer att gå ut klass 10. Allt i förhoppningen om att detta skall bidra till en positiv utveckling i Humla.

Vi har några sponsorer som har varit med från dag ett. Det är glädjande. Vi hoppas på många fler och långvariga givare. Varje år startar vi med "pirr i magen" och med en förhoppning om att vi även detta år skall kunna täcka kostnaderna för verksamheten i Nepal. Hittills har osäkerheten i början av åren skingrats och huvuddelen av våra planer för åren har kunnat infrias.

2016 var ett bra år. Tillsammans med bidrag från vår vängrupp i Schweiz samt från en australiensisk och en taiwanesisk organisation kunde vi täcka de rörliga kostnaderna för skolhemmet och hälsokliniken samt investera i bl.a. ett nytt kök. KMCH Support Group fick under året två nya sponsorer inom gruppen stiftelser och företag. Vi hoppas att det inte bara förblir en engångsföreteelse utan starten på ett längre samarbete. Vi skall göra allt för att svara upp till deras krav på oss.

Läs mer om år 2016 i vår årsrapport när den läggs ut på hemsidan någon vecka före årsmötet

den 25 mars.

Losar - Det tibetanska nyåret.

Den 27 februari lämnar vi Eldapans år 2143 och inträder i Eldfågeln år 2144. Losar är en av de viktigaste högtiderna i den tibetanska kulturkretsen och därmed även i Övre Humla där KMCH verkar. LOSAR är som en kombination av julafton, nyår och födelsedag hos oss. Man firar inga särskilda födelsedagar utan allt firande koncentreras till LOSAR, som varar flera dagar.

I Stockholm kan ni fira LOSAR den 4 mars kl. 13.00 – 16.15 på Etnografiska Museet tillsammans med Svensk Tibetanska Skol- och Kulturföreningen och Tibetan Community in Sweden.

För boende i Sundsvall med omnejd.

"Fem gubbar på äventyr i världen". Pär Nord berättar under detta tema **fredag 21 april kl. 10 - 11.30** på Café Picolo i Sundsvall. Avgift 50 kronor. Detta är ett arrangemang i samarbete med Senioruniversitetet i Sundsvall.

Besök på barnens skola Shree Mahaboudha School i Yalbang

(Av Italo Pilotti)

Klockan tio varje morgon, utom lördag, ställer sig 300 barn och ungdomar upp på grusplanen utanför den statliga skolan i Yalbang. Det är en vanlig morgon på Shree Mahaboudha School. I raka led väntar de alla och snart sjunger man tillsammans med lärarna nationalsången. Sedan bär det av, led efter led, från sex-sju åringar upp till sjutton-artonåringar, årskurs efter årkurs vandrar i väg till sina klassrum.

Uppställning på skolgården.

I ett klassrum

Skoldagen har börjat tänker ni...men åtminstone för de 50 barnen från KMCH:s skolhem har faktiskt skoldagen börjat flera timmar tidigare. På skolhemmet börjar dagen tidigt. När jag går upp framåt klockan sex på morgonen och går förbi huset där alla barnen bor hör jag ett glatt "Good Morning". Titta in i ett av rummen och du möter 8-9 barn som sitter på sina

sängar med läxböcker framför sig. Gå förbi sent på eftermiddagen och du kommer att möta samma syn. Ingen kan ta miste på deras vilja och ambition. Efter tidig läxläsning och tid för bön och frukost är det dags för uppställning vid KMCH:s skolhem och sedan vandrar vi iväg till skolan. Det är en lätt promenad på 20 minuter.

På skolan är vi, som under våra två tidigare besök, välkomna att fritt gå ut och in ur alla klassrum. En del grupper är stora, fler än 30 elever, men vi möter även mindre grupper. Grupperna är indelade årskursvis, men de är nästan alltid åldersblandade. I några rum satt barnen på golvet i en stor ring med en lärare. Grupperna med äldre elever var mindre och man satt vid bänkar som man delade med 2-3 stycken kamrater. Vi besökte bl.a. en engelsk lektion. Just då tränade man in nya ord. Läraren använde en mindre datorskärm. Han visade olika bilder, pekade på skärmen och sa på engelska vad föremålet hette. Barnen upprepade sedan i kör. Just att alla barnen i gruppen upprepade vad läraren sa var ett mönster i flera av de klasser jag besökte.

I ett av de äldre gruppernas klassrum arbetade man med matematik. Temat just den här lektionen var ganska komplicerade geometriska beräkningar. Tänk bort tekniken i form av datorer och smartboards; arbetsgången är som i vilket klassrum som helst. Stämningen i klassrummen mellan läraren och eleverna och mellan eleverna verkade vara god, trots ibland stora grupper. Skylten utanför ett av rummen berättar att här inne finns skolans datasal. Skolan har investerat i ett tiotal datorer, men ännu finns ingen uppkoppling mot internet.

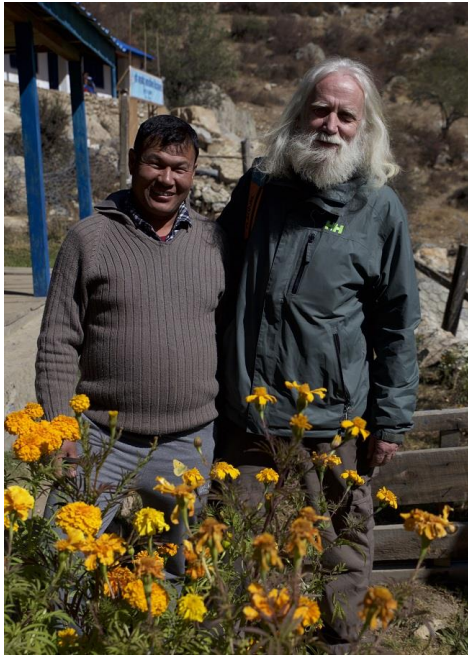
Läxläsning på skolhemmet sker i sovrummen, i lektionssalar

eller utomhus när vädret så medger.

För några år sedan hade vi privilegiet att vara på KMCH:s skolhem i 14 dagar. Vi förstår inte språket, vi förstår inte vad barnen säger till varandra. Men; jag kommer inte ihåg en enda situation där något barn verkade utsatt av mobbning eller trakasserier. Det är omöjligt att inte jämföra med den verklighet jag själv kämpar med varje dag i min skola. Den här gången är vi på skolhemmet bara under 4 dagar. Vi möter glada barn, vi möter lugna barn. Vi möter barn som förstår varför de går till en skola varje dag. För så är det för ungdomar i Nepal. Att gå i skola ger möjlighet att ta sig ut ur fattigdom och otrygg framtid. Och det gäller inte minst i isolerade områden som Humla. I många byar finns det nu visserligen skolor, men ofta bara upp till klass 5. Och för ett land som Nepal är den kanske viktigaste framgångsfaktorn att få tioåriga flickor att fortsätta sin skolgång. Flickorna på Shree Mahaboudha School och

på KMCH:s skolhem har den möjligheten. Och de tar den utmaningen. Pojkarna också naturligtvis.

Vi får även den här gången möjligheten att prata med skolans rektor. *(Rektorn och Italo ses på bilden till vänster.)* Han berättar om skolans fina resultat. Han säger att Shree Mahaboudha School är utsedd till en av Humlas mönsterskolor. Det förvånar inte. Och precis som för svenska elever; ju äldre de är desto mer målmedvetna måste de vara. När eleverna går i klass tio väntar den stora utmaningen. I början av april är de framme vid examinationsveckan då alla Nepalesiska elever i klass tio genomgår en mängd prov i olika ämnen. I Nepal kallar man de här proven för "Iron Gate". Resultaten i de proven avgör om en elev kan gå vidare till högre studier. Ganshar och Sonam, två av KMCH:s ungdomar, som har varit med ändå från början i KMCH, gjorde de här proven förra året och de är nu i Kathmandu och har börjat sina resor mot lärarexamen och sjuksköterskeexamen. När de är färdigutbildade

planerar de att arbeta i Humla. Sonam och Ganshar är två föredömen för alla andra KMCH:s barn och ungdomar på skolhemmet i Yangar. Men fortsatta studier, t.ex. i Kathmandu kostar mycket och de flesta familjer i Humla har naturligtvis mycket svårt att finansiera fortsatta studier. Tack vare mycket generösa bidrag från Familjen Olofsson Stiftelse för Samhällsutveckling och Föreningen Gatubarn i Nepal kommer både Ganshar och Sonam kunna fortsätta sina studier.

Även "vår" skola Shree Mahaboudha School måste planera framåt. Önskemål om att undervisa klass 11 och 12 finns. Rektor berättade om sina önskemål för framtiden. Han nämnde bl.a. fördjupade studier med sikte på en framtida eko-turism. Och naturligtvis att öka kunskapen kring allt som rör jordbruksfrågor.

Nepalesiska migrantarbetare

(Av Anton Pilotti)

Den här gången i Nepal-skolan ska vi prata om en av Nepals största exportter. Vid en snabb googling på "Nepal" och "export" hittas ett par hemsidor med listor där metaller, textilprodukter och grödor, såsom kaffe och te nämns. Nepal är också en av världens största producenter av kardemumma. Vad dessa listor inte nämner är vad som kan hävdas vara den absolut exporten, vilket är nepaleserna själva. I tidigare nyhetsbrev har jag berört den mest romantiserade typen av nepalesisk human export, Gurkha-soldaterna, som sedan 1800-talet tjänstgjort i framförallt den brittiska armén. Idag vänder vi istället fokus till den mindre mytomspunna och betydligt mindre glorifierade branschen där hundratusentals nepaleser idag befinner sig, nämligen gästarbetarbranschen.

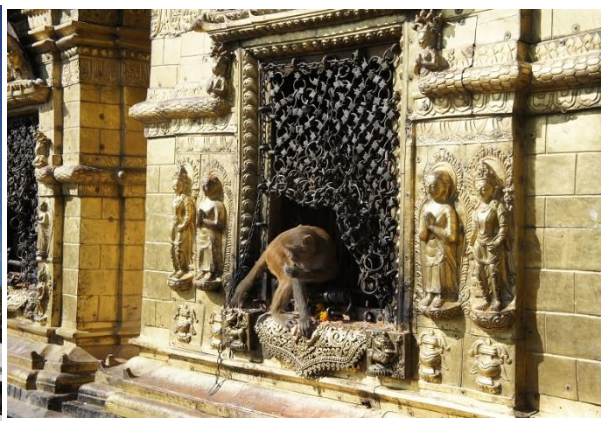
Även om det inte är helt klart hur många nepaleser som idag befinner sig utomlands för att arbeta så rör det sig troligtvis om över 400.000 i Qatar och över 700.000 i Malaysia. Andra länder i gulfregionen och Sydostasien är också magneter för migrerande från Nepal. En källa

menar att hela 6 miljoner nepaleser arbetar utomlands, detta inkluderar över tre miljoner som arbetar i Indien. Innan vi kommer till behandlingen av dessa arbetare, där framförallt miljön i Qatar har väckt internationell uppmärksamhet, ska vi fundera lite över vad denna migration betyder för Nepal.

Nepal har, menar statsvetaren Deepak Gajurel, på grund av inkomsten från migrantarbetare övergått från en jordbruksdriven ekonomi till en ekonomi driven av hemskickade pengar. Det betyder att inkomsten från pengar skickade från utlandet är av större vikt för snittnepalesen än inkomsten från jordbruket. År 2014 skickades 5.5 miljarder US\$ till nepalesiska familjer med släktingar arbetandes utomlands. Samma års motsvarande statsbudget uppgick till 6 miljarder dollar, vilket ger en indikation av betydelsen av dessa pengar. Inkomsterna ger ökad materiell levnadsstandard för migranternas familjer. Ofta kan pengarna räcka för att flytta från landsbygd till stad, vilket innebär att migrantarbetarnas hemskickade pengar bidrar till att driva på urbaniseringsprocessen i Nepal.

Bodhnathstupan var nästan återställd efter jordbävningen.

Detalj av Swayambhunath - Apteplet- med en av dess invånare.

Precis som vid alla andra stora migrationsströmmar är det såklart förhoppningen om ett bättre liv, som driver den nepalesiska migrationen. En sådan tanke kan väcka kritik, med argumentet att de nepalesiska migrantarbetarna luras vid rekryteringen till utlandsjobben, för att sedan möta en verklighet som är helt annan än vad som utlovats. Så är ofta fallet, vilket vi återkommer till, men ifall miljoner människor fattar beslutet om att flytta utomlands måste det också finnas fler skäl än oärliga, skönmålade rekryterare. Att nyttan av de hemskickade pengarna är stor, är tämligen oomtvistad. Å andra sidan medför migrationen splittrade familjer med ökad social utsatthet för den hemmavarande, samt att stora delar av den mest produktiva, arbetsföra delen av befolkningen i skrivande stund befinner sig utomlands. Få tecken på att ett land har stora problem är så tydliga som att stora delar av befolkningen har, eller är på väg, att flytta därifrån.

Gästarbetarnas situation i framförallt gulfländerna har under 2015 och 2016 väckt internationell uppmärksamhet. Arbetare från Nepal, men också från Bangladesh, Indien och Pakistan utgör den största delen av arbetskraften vid byggandet av de sju stora arenorna i Qatar där fotbolls-VM 2022 ska spelas.

I Qatar används ett sponsorsystem kallat Kafala – ett system med sponsorer som nyttjas i hela gulfområdet. Varje migrantarbetare (vilket i praktiken är varje arbetare, då 95 % av Qatars arbetsstyrka kommer från andra länder) måste ha en sponsor, vanligtvis personen

som anställer dem. Nyttan med Kafala är att varje anställd har en person som står som ansvariga för dem under deras vistelse i landet. Problemet är ifall den personen utnyttjar situationen, vilket det finns en överväldigande mängd exempel på. Pass beslagtas, löner betalas inte ut i tid, eller ibland inte alls. Usla levnadsförhållanden och ytterst få möjligheter att byta jobb eller att kräva att grundläggande arbetsrätt upprätthålls, är andra exempel. Vad som i min mening kanske är värst är kravet på utresetillstånd. Ifall en migrantarbetare har kontrakt på två år och vill åka hem innan dess, låt oss säga efter exempelvis en naturkatastrof såsom jordbävningen i Nepal för ett par år sedan, så kan arbetsgivaren neka detta. Exempel på sådana händelser finns.

När röster under 2016 höjdes för att flytta VM 2022 till ett annat land agerade Qatar genom att publicera ett dokument med hundratals punkter där migrantarbetares rättigheter beskrevs. Rätten till värdigt boende, att få den lön som utlovats, möjlighet att byta jobb samt semester inkluderades. Vilket låter bra. Dock menar Amnesty International, som undersökt den praktiska verkligheten, att förhållandena inte har förändrats. Stort ansvar för situationen läggs dels på Qatars regering, men också på internationella fotbollsförbundet FIFA. Ifall situationen har förbättrats något är det med all säkerhet till följd av den internationella uppståndelse som satt press på makthavarna i Qatar. Det får en att fundera på vilka möjligheter till förbättring som finns på de platser där migrantarbetare är vanligt förekommande, men som inte uppmärksammas av internationell media.

Till sist vill jag tipsa om två bra källor ifall läsaren vill fördjupa sig mer i detta ämne. Det första är Amnesty Internationals rapport om arbetsförhållandena i Qatar. "The Ugly side of a Beautiful Game" heter den. Då rapporten är ganska lång finns ett lite mer lättfångat alternativ i en 10 minuter lång film som belyser samma problem. "Qatar: World Cup 2022 forced labour" heter den, och är mycket sevärd.

Nytt år och därmed dags att förnya medlemskapet eller bli ny medlem i KMCH Support Group.

Vi ser gärna att fler av våra givare även blir medlemmar i föreningen. Det kostar 100 kronor. Betalning kan ske separat eller tillsammans med en gåva, men glöm då inte att meddela att Ni önskar bli medlem.

Betala på vårt bankgiro 5604-4019 eller "swisha" på 123 412 5191.

Hälsningar från styrelsen i

KMCH Support Group

(Richard har fångat

några örnar i flykten. En bonus för dem som vandrar i Humla.)

Vill du inte längre ha våra utskick? [Avbeställ här >>](#)

Org.nr. 802437-1810 Bankgiro: 5604-4019 Swishnr.: 123 412 51 91KMCH Support Group www.kmchumla.se E-mail:
info@kmchumla.se